

**FESTIVAL
LLUMS
D'ANTIGA**

**24 D'ABRIL
BASÍLICA DE SANT JUST I SANT PASTOR**

**EL GRAN
TEATRO
DEL MUNDO
DIE LULLISTEN**

PROGRAMA DE MÀ

ELS LULLISTES

JOHANN CASPAR FERDINAND FISCHER

(Krásno, Txèquia 1656 – Rastatt, Alemanya 1746)

SUITE N. 1 EN DO MAJOR “LE JOURNAL DU PRINTEMPS”

(1695)

Ouverture

Marche

Air des combattants

Rigaudon

Menuet

Chaconne

GASPAR SANZ

(Calanda, Espanya 1640 – Madrid, Espanya 1710)

INSTRUCCIÓN DE MÚSICA SOBRE LA GUITARRA ESPAÑOLA

(1674)

Alemanda “La Preciosa”
Corrente
Sarabanda francesa
Giga al aire inglés
Passacalles

GEORG MUFFAT

(Megève, França 1653 – Passau, Alemanya 1704)

SONATA N. 2 EN SOL MENOR

d'Armonico tributo – (1682)

Grave
Allegro
Grave
Forte e allegro-Grave
Aria (allegro)
Grave
Sarabande (grave)
Grave
Borea

GEORG PHILIPP TELEMANN

(Magdeburg, Alemanya 1681 – Hamburg, Alemanya 1767)

SUITE TWV 55:ES4

Ouverture
Entrée
Menuets I et II
Loure
Gigue
Bourrées I et II
Polonaise
Aria
Passepieds I et II

Arranjaments per a ensemble de cambra per Julio Caballero, basats en la pràctica històrica de
les partitions réduites.

La durada aproximada del concert és de 75 minuts

EL GRAN TEATRO DEL MUNDO

Yoko Kawakubo, Alice Julien-Laferrière, violins

Miriam Jorde, oboè

Michael Form, flautes de bec

Claudius Kamp, fagot i flauta de bec

Bruno Hurtado, baix de violí i viola de gamba

Jonas Nordberg, arxillaüt i guitarra

JULIO CABALLERO, CLAVECÍ I DIRECCIÓ ARTÍSTICA

COMENTARI

per **Oriol Pérez i Treviño**

En l'actualitat, *El Gran teatro del mundo* (1655) ja no és només el títol d'un conegut acte sacramental del famós autor teatral i sacerdot madrileny Pedro Calderón de la Barca (1600-1681), sinó que també és el nom d'un *ensemble* de música antiga fundat l'any 2016 i que enguany fa la segona actuació dins del Festival Llums d'Antiga. Especialitzat en la música del Barroc francès, com reeixidament ens ho va demostrar en l'actuació d'ara fa quatre anys amb la interpretació de transcripcions d'àries i fragments d'òperes de compositors que adscriuim a l'etiqueta historiogràfica del Grand Siècle, dins la qual destaca el nom de Jean-Baptiste Lully (1632-1687). Nascut a Florència, gràcies a la influència sorgida de la seva amistat amb el rei Lluís XIV de França (1638-1715) va aconseguir el títol de sobreintendent de la música. Més enllà de la seva innegable capacitat cortesana, que el va portar a ser el màxim artífex de la vida musical a l'època del Rei Sol, també és veritat que Lully va fer grans aportacions en el camp de les formes musicals, com ara la comèdia ballet, la tragèdia lírica, el *grand motet* i, especialment, la protagonista del concert d'avui: la suite a la francesa.

I és que la suite de danses –precedides de la seva característica *Ouverture*, que Johann Sebastian Bach portaria en els números de catàleg BWV 1066-1069 fins a les màximes cotes de construcció musical i d'elaboració contrapuntística– no va quedar tan sols com una forma característica dels compositors francesos sinó que, ben aviat, es va estendre per diferents països, especialment pels territoris germànics.

A través de l'*Obituari* de J. S. Bach sabem que, ens els seus anys de joventut, a la ciutat de Lüneburg, prop d'Hamburg, s'hi podia escoltar una agrupació orquestral del Duc de Celle composta majoritària per músics francesos. El duc Georg Wilhelm (1624-1705), casat des de 1676 amb la hugonota Elionor Desmier d'Olbreuse (1639-1722), va permetre que a la seva cort s'hi apleguessin molts artistes i músics protestants des de la revocació, per part de Lluís XIV, de l'edicte de Nantes (1598), en què Enric IV de França i III de Navarra havia donat igualtat de drets entre catòlics i protestants. El mateix any que va néixer Bach, l'any 1685, el Rei Sol va declarar illegal el protestantisme a França amb l'edicte de Fontainebleau, fet que va provocar una fugida d'entre 200.000 i 500.000 ciutadans francesos a països luterans. La cort de Celle va ser un refugi per a músics que van constituir aquesta orquestra francesa a la Baixa Saxònia. Va ser des d'allí que es van disseminar característiques orquestrals i formes com la suite que expliquen el perquè de les obres del concert d'avui de Fischer o Telemann. Força diferent és el cas del compositor savoia Georg Muffat, d'ascendència escocesa, que va estar a París entre els anys 1663 i 1669 i que, possiblement, va poder rebre lliçons del mateix Lully. De retorn a l'òrbita austrogermànica va donar a conèixer ja no només la seva influència francesa sinó també la italiana.

Completa el concert, una mostra de la música de Gaspar Sanz. Ja sigui com a contrapunt a la música dels lullystes (*Die Lullysten*) del concert d'avui o per escoltar una mostra de la millor música per a guitarra de tots els temps, contemporània de Calderón de la Barca, s'hi afegirà alguna peça pertanyent als tres llibres de la seva *Instrucción de Música* per tal de corroborar la bellesa d'unes músiques i d'unes interpretacions aclamades per la crítica i pel públic europeu.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

3cat